

„Edinost“

zhaše enkrat na dan, razen nedelj in
praznikov, ob 6. uri zvečer.

Naročnina znaša:

Za celo leto 24 kron
za pol leta 12 „
za četrt leta 6 „
za en mesec 2 kroni

Naročnino je plačevati naprej. Na na-
ročne brez priložene naročnine se uprava
ne ozira.

Po tobakarnah v Trstu se prodajajo po-
samezne številke po 6 stotink (3 nve.);
izven Trsta pa po 8 stotink (4 nve.).

Telefon št. 870.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petitu. Za več-
kratno nastopilo s primernim popustom
Poslana osmrti in javne zahvale do-
mači oglašit. itd. se računajo po pogodb.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu.
Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo.
Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglašje spre-
jema upravištvo. Naročnino in oglašje
je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v
ulici Carintia št. 12. Upravištvo, in
sprejemanje inseratov v ulici Molin
piccolo št. 3, 11. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcijski lista „Edinost“.

Natisnila tiskarna konsorcijski lista „Edinost“ v Tru.

Volitve v tržaški okolici.

V petih okrajih smo zmagali, v enem smo podlegli — v prvem. Ali tudi tu smo podlegli tako častno, da o porazu niti govora ne more biti. V Škedenju je došlo na volišče nad 500 volilcev, a propadli smo le za nekaj glasov. Ali pojavi, ki so spremljali volitev, so bili tako ganljivi, tako vznemirjeni, da se nadejamo, da smo v Škedenju propadli — zadnjikrat. Ali kaj je neuspeh v Škedenju v primeri z moralnim uspehom, ki smo ga dosegli v II., III., in V.?! V prvem radi oseb naslega in nasprotnega kandidata in zbok nadejane skoro dvetretjinske večine; v III. po ogromni večini, po vspehu, naravnost uničevalnem za nasprotnika, a v V., kjer nam je bilo premagati toliko spletk, intrig, zavratnosti!

O teh volitvah bomo seveda govorili posebej in podrobneje. Za danes hočemo podati tu le nekoliko črtic z vseh volišč.

V prvem okraju (Škedenj in sv. M. Magdalena) je bila volilna agitacija velikan-ska, kar izhaja že iz dejstva, da je vkljub sla-bemu vremenu prišlo na volišče 523 od 589 vpisanih volilcev. Torej 89%. Banelli-jeva stranka, obstoječa deloma iz pristnih Italija-nov, mesarjev in obrtnikov, iz poitalijančenih Slovencev in, žalibog, po največem delu iz zapeljanih, premamljenih in podkupljenih slo-venskih domačinov, delala je sicer tajno ali sistematično in na vse kriplje več dni pred volitvami, tako, da našim ni bilo mo-goe zasledovati nasprotnih manevrov. Kar ni bilo volilcev podkupljenih, pridobili so jih Banelli-jevi agitatorji, mej katerimi se je v prvi vrsti odlikoval Vincencij Sanein po do-mače »Faejo«, s vsakovrstnimi obljubami. Nekateri agitatorji so se posluževali straho-vanj. Banelli da doseže za Škedenj od ma-gistrata vse mogoče, slovenski kandidat pa da ne bode mogel doseči ničesar. Sploh pa da slovenski kandidat ne bo priznan od večine, kakor ni bil priznan Nabergoj. Obljubljali so tudi v imenu Banelli-ja poljske čuvaje itd. Na ta način so premotili tudi mnogo pošte-nih, a manj zavednih volilcev, ki so se tolažili s tem, da so rekli: Poskušajmo enkrat z Banelli-jem; ako ne bo delal dobro, izvolimo prihodnjic zopet svojega. Vrh tega je ma-gistrat vpisal v volilne liste 70 svojih vo-lilcev svoje stranke, mej katerimi največ mesarskih pomočnikov, ki figurirajo kakor samostojni obrtniki, akoravno niso, ampak so le uslužbeni mestne klavnice. Kakor se raz-vidi iz vsega tega, se je koncentrirala na I. okraj vsa nasprotna sila. Čuje se tudi, da je Banelli potrošil za agitacijo preko 1000 gld. Proti takim spletkami je agitacija naših, ki so delali z golimi rokami ter apelirali le na narodni čut in ponos, obnemogla.

In tako je prišlo, da je Banelli prodl s 273 glasovi proti 247 glasom, katere je do-bil naš kandidat dr. Josip Abram. Dasi smo torej v tem okraju materialno propali se svojim kandidatom, je moralna zmaga na naši strani. 247 glasov, katere je dobil dr. Abram, so glasovi zavednih volilcev, kateri so šli v boj se svetim narodnim prepričanjem, dočim je večina nasprotnih volilcev oddala svoj glas pod pritiskom gornjih okolišnosti. Kar pa nas najbolj teši v vsem porazu, je to, da smo se prepričali na volišču, da so naši: bolji po-sestniki, inteligencija, vsa mladina in ške-denjsko — ženstvo, katero je bilo najbolj razjarjeno nad izdajalec in katero je dajalo po proglašanja volitve oduška svojim čutilom na način, da so opazovali teh pojavov stale solze narodnega navdušenja v očeh. Ne, s ta-kim ljudstvom ne propademo. O prihodnjih volitvah bode zmaga naša. Današnji poraz pa bode zabeležen v zgodovini škedenjskih vo-lilnih bojev le kakor — epizoda.

V imenu političnega društva »Edinost« je tu posredoval g. dr. Gregorin.

Za drugi okraj (Rocol, Katinara, Lonjer, Sv. Alojzij, Kjadin) se je vršila vo-litev »pri loven«. Na volitev je došlo od 297 volilcev 241. Ako štejemo, da je nekaj bolnih, odsotnih in tudi mrtvih, moramo reči, da je bila vdeležba ogromna. Kandidat društva »Edinost«, dr. Otokar Rybár, je dobil 142 glasov, skoro dvetretjinsko večino, in skoro absolutno večino vseh volilcev. To je vspeh, kakoršnjega mi sami nismo pričakovali. Ču-tom nemaljšive hvaležnosti se spominja tuma vrlih narodnih delavcev v tem okraju — zlasti pa vzglednih Lonjerev — ki so tako uzorno organizovali svojo agitacijo. V imenu poli-tičnega društva »Edinost« so bili na volišču odborniki: dr. Josip Abram, Ante Bogdanović in Makso Cotič, a njim na strani neumorno delujoči Fran Kravos.

Čim je bil proglašen kandidat, smo gle-dali prizor, ki nam ostane nepozaben vse žive dni: mej urnebesnimi živio-klici so se ljudje — objemali; mnogi — in to postarni moške — so poskakovali, drugi zopet jokali od ve-selja!! To je segalo v dušo.

V tretjem okraju (Sv. Ivan, Ko-lonja, Verdela, Škorklja, Konkonel) so vodili agitacijo domačini sami. In kako! To je bila di-sciplina. Najmanj 100 narodnih delavcev je bilo na delu. Delu primeren pa je bil tudi vspeh. Glasov je dobil kandidat društva »Edinost«, gospod Ivan Marija Vatovec, 170. Nasprotnik pa le 45. A k tem Vatovecem glasovom je prištetih še onih 24, katere je ko-misijske uničila iz malenkostnih ozirov, n. pr. ker je bilo ime napisano z jednim t. To bodi v dokaz, kako umestna je bila previdnost odbora političnega društva »Edinost«, ko je priporočal, naj se imena kandidatov napišejo prav tako spakedrano, kakor so v volilni listi. Da nismo storili tega, bili bi morda v nevarnosti, da propademo v vseh okrajih. Ali da prav umemo vso pomembnost tega sijajnega vspeha, ne smemo pozabiti, da glede vprašanja osebe kandidatove niso bili volilei do zadnjega dne jedini. In vendar na volišču taka disciplina! Pred takimi volilei treba sneti klobuke! Slava Svetoivančanom!

Tudi v IV. okraju (Rojan, Greta, Barkovlje) so domačini sami vodili agitacijo. Tudi vrlim prvakom v Rojanu, v Barkovljah in na Greti — njim na čelu Svetku Martelanu, Josipu Katalanu, Iv. Mar. Boletu, Josipu Pertotu in Štefanu Saneinu — treba čestitati iz sreca na uspehu. Ne le da so ohranili prejšnjo posest, ampak so dosegli veliko večo večino, nego pred tremi leti. Na volišče je prišlo 284 volilcev. Od teh je dobil kandidat društva »Edinost«, g. Fran Dollenz, 172 gla-sov; nasprotni kandidat Ritter - Zachony pa 112 glasov. Za tega poslednjega je delal ves magistratni aparat. Skoro vsi naši volilei so nestrpno čakali na izid volitve, a čim je bil proglašen naš kandidat, so zaorili živio-klici in vsklikali: Živel slovenski Rojan! Živela slovenska okolica! ni bilo ne konec ne kraja. Zaključek tej slovenski manifestaciji je bil ta, da so skupno in razoglavi zapeli »Hej Slovani«. Potem je množica odšla v konsumno društvo, kjer sti peli rojanska »Zarja« in barkovljanska »Adrija«. Tu je bilo zopet neo-pisno navdušenje, napitnica za napitnico. Zlasti se je proslavljalo bratsko ljubav med Roja-nom, Barkovljani in onimi Gretarji, ki so pošteni.

V. okraj. Pravi otrok skrbi je bil to za nas. Koliko mahinacij nam je bilo pre-magati! Tudi na dan volitve same je bilo veliko nasprotstva, no, vsi so se vedli do-

stojno in mirno, kakor se spodobi za rene volilee.

Niti v soboto, niti na dan volitve ni bilo slišati tistega kričanja in tuljenja in ni bilo videti tistega pijančevanja, brez kate-rega si progressovski agitatorji ne morejo predstavljati volitve v naši ubogi okolici.

Volilei V. okraja so pokazali, da so zreli možje, vredni vsega spoštovanja.

Tim bolj nas seveda veseli, da je tudi v tem okraju zmagal slovenski kandidat. To je dokaz, da so volilei sprevideali, da jim je rešitev le na naši strani, pod našo zastavo.

Ravno zato je ta volitev veli-kega pomena. Protikandidat g. Burgstal-ler je oseba, ki pripada stranki, katere je v Trstu napovedala bankerot s tem, da se v mestu niti ni upala postaviti kandidate. In taki stranki naj bi naši volilei izrekli za-upanje?! G. Burgstaller je za svojo osebo jako ljubeznjiv in vsega spoštovanja vreden, a v današnji mestni svet on ne spada. Naj doseže on pri svojih mestnih somišljenikih, da stopijo v borbo proti zakletim našim in svojim sovražnikom v mestu, potem bo čas in priložnost misliti na politične alijance.

Dokler pa nimajo poguma proti progressoveem, naj pustijo tudi naša na miru!

Volitev se je vršila popolnoma mirno in redno, kakor smo že gori omenili.

Vedno zavednim Bazovcem, Podričanom in Gropajcem se je čitalo navdušenje za na-rodno stvar na obrazih. A tudi Trebeneci in boljši del Opencev so storili svojo narodno dolžnost v polni meri. Vsa čast in hvala jim! Nas posebno veseli, da so Trebeneci eden za drugim zbirajo pod našo zastavo.

Kose je izvedel vspeh, zavladalo je splošno navdušenje. Prvaki iz vseh vasi so hiteli na Opčine čestitati novo izvoljenemu poslanecu.

Na volišču v Trebehah so posredovali v imenu pol. društva »Edinost« gg. dr. Rybár, And. Černe in Josip Ulčakar. Zasluge na srečnem izidu volitev imajo v veliki meri: gg. Kariž, Ferd. Ferluga, Bizjak, Drašek z Opčin, Štrukelj iz Trebič, Martin Grgič iz Padrič, Jos. Urbančič, Mahnič in Hrabr. Ražem iz Bazovice.

In slednjič VI. okraj. Na Proseku so se vršile volitve še precej mirno in redno. Kumarec so bili takrat jako poparjeni, ker sior Kumar takrat ni bil posebno rado-daren. Objubil jim je plačilo — še le po zmagi! Pa kako zmagati brez »pulfer-ja«!? Na večer pred volitvami pa so pokazali ci-korjaši, da imajo vendar »pulfer-ja« in sicer pravi »pulfer«, kakoršnega je izumil sam Berthold Schwarz. Dva največja in najnavdu-šenejša in torej tudi najpoglejša cikorjaša, ki sta na Proseku mazala naše plakate ter na-lepala Kumarejeve, sta streljala na dva fan-tiča, ki sta se jima bližala iz radovednosti. Pa sta vkljub temu zbežala pred šibkima nedoraslimi mladeničema. Res je, kjer je slaba vest, ni poguma. Pa še po drugem činu so se odlikovali prijatelji slavnega ribiča. Na predvečer volitve so vdobili mnogi naših volilcev po pošti iz Sežane glasovnice, gla-seče se na: »Gregorich dr. Augusto«. Ali naši možje so to namerjano sleparijo takoj odkrili in prepričali.

Na dan volitev pa niso imeli nasprotniki nobene korajže več. Prihajali so klavarno, gle-dali v tla ter takoj odhajali — ob splošnem zabavljanju in roganju — ali domov ali pa v krčmo — zapit judeževе groše.

Gnusen prizor je bil, ko je neki zlo-glasni cikorjaš privel svojega starega one-moglega in bolnega očeta, ki je z eno nogo že v grobu, da zagreši najgrše dejanje — izdajstvo na svojem narodu. Ta prizor je

skrajno ogorčil vse navzoče in letele so pikre »pazke«.

Sicer ni bilo nobene incidence. Le gosp. vitez Nabergoj je krepko zavrnil nekega mestnega stražarja, ki je zavpil »bravo«, »ev-viva«, ko mu je volilec pokazal glasovnico na ime Kumarja.

Ob 12. se je zaključila volitev. Vedeli smo toliko mi, toliko cikorjaši, da je zmaga narodnega kandidata gotova. Cikorjaši so se kar poskrili. Ob ¼ pop. je bil proglašen rezultat: oddanih 333 glasov, izvoljen dr. Gregorin z 191 glasovi. Kumar je dobil 139 glasov, en glas na dr. Gregorina je bil uni-čen, 2 glasovnici beli.

Tu je zastopal »Edinost« g. dr. Slavik. Domači prvaki so vrlo vršili svojo dolžnost. Vzlasti nas je radostilo vedenje mladine. Ime-noma naj navedemo: Frana Košuto st., Frana Košuto ml. in Martina Košuto iz sv. Križa; Val. Cibica, Ivana Godino, Frana Dolencea, Ivana vitez Nabergoja s Proseka (gosp. bivši posl. Vekoslav Goriup je bil, žal, nekaj bo-lehen) s Proseka, in Jakoba Štoko s Konto-velja. Živeli narodni volilei tega VI. okraja!

Zbrano ljudstvo je sprejelo objavo zmage z nepopisnim navdušenjem »Živio dr. Gre-gorin! Doli s cikorijo!« je zagrmelo, da se je vse treslo. V vseh treh vaseh je vladalo vse popoldne veliko veselje in navdušenje!

Novih mož s starim pro-gramom bo treba.

(Dopis.)

8 Kranjskega, dne 7. aprila 1900.

Da nimamo Slovencev skoro nič vspehov na svojem političnem delovanju, tega seveda Slovencev sami v prvi vrsti nismo krivi. Vlada ne dá nič iz rok tega, kar nam pripada po § 19. državnih temeljnih zakonov. Zakaj nam tega ne dá, to ve sicer ona sama najbolj. A vemo tudi mi. Njeno prepričanje in želja je menda, da bi se ta § še dolgo ne uresničil; kajti faktorji, iz katerih je vlada sestavljena, niso vzeti niti iz slovanskih življenj, niti ne iz prav-coljubnih nemških elementov. Vrh tega se vlada menda boji nemških in laških kričavev ali celo madjarskih sosedov, kateri še bujše tlačijo Slovence nego pa Nemci tostran Litave. Da nam pa vlada naših pravičnih zahtev ne izvede, temu smo pa Slovenci veliko tudi sami krivi, ker smo needini, razcepljeni na stranke in med seboj tako skregani, da je grdo. Zato zunanjemu svetu in tudi doma ne reprezentujemo celote, nič ne imponujemo, in večkrat sami podiramo, kar sami zidamo. V svoji zaslepljeni strasti vidimo le v svojem bratu sovražnika; svojega pravega političnega protivnika, ki se v pest smeje naši kratkovid-nosti, pa niti ne zapazimo.

Slovensko politično strankarstvo in stran-karsko sovrašstvo je dospelo na Kranjskem in Goriškem že do vrhunca. Ta zaslepljena razcepljenost, politična in osebna mržnja, ki je v škodo naroda, je prekoračila že vse meje. Na Kranjskem imamo, kakor to sve-doči žalostna slika v deželnem zboru, tri enako močne stranke, od katerih se slovenski dve prav grdo sovražiti, dočim se jima nem-ška na tihoma v pest smeje in lepo skrbi, da nobena slovenskih strank ne doseže ni-kakoršnjih vspehov. Ako se bo to sovrašstvo, to bratomorno protivenje in politično klanje nadaljevalo, ne dosežemo Slovencev nič, čisto nič! Po tem potu ne pridemo Slovencev nikoli do kakšne narodne politične celote, nikoli do svojega vseučilišča, nikoli do slovenske više gimnazije, do slovenskega uradnega jezika itd. Sramota je za kranjske Slovence, da nimajo niti slovenske niže realke, ko je vendar za-konodajalstvo o realkah stvar deželnega zbora

sramota je, da nima kranjska dežela niti ene slovenske meščanske šole! Čemu je li deželni odbor pomagal, da so prišle na svetlo knjige za te šole, ko se one skoro nikjer ne rabijo!

Koliko trpe tudi posamične osebe, ker so Sloveni tako razcepljeni in vsled tega slovenski prvaki brez veljave na odličnih mestih! Ako se kdo nagne nekoliko bolj na liberalno stran, preganjajo ga klerikalei. Ako pritrjuje kdaj konservativni stranki, nagajajo mu liberali. Kdor pa se v ta strankarski prepir ne utika, a je kljub temu čvrst narodnjak (mi bi menili, da je baš zato dober narodnjak, ker se ne utika. Op. ured.), pride v zamero pri nemški stranki in pri vlad, kar je še najhujše, kajti slovenski stranki ste na Kranjskem le majhno strašilo, nemška stranka z vlado vred je pa velik strah, strah, ki ima moč in oblast v rokah. Ta stranka že nekaj let trdo vlada na Kranjskem in utegne se trše vladati, ako nastopi absolutizem, ali pa, ako se Sloveni ne odrešimo naših domačih strank in njih voditeljev in pomočnikov.

V interesu slovenstva je, da se neha slovenska politična razcepljenost na Kranjskem in Goriškem. Ako voditelji teh strank sami ne ukrenejo tega, treba je, da začne narod te može prezirati, prezirati liberalce in klerikale, ter iskati novih mož s — starim programom!

Pridejo zopet volitve, volitve v državni, deželni zbor, in na novih volitvah kaže hrbet obrniti vsem takim možem, kateri stojé na stališču sedanjih strank. Pa vsaj imamo vsak dan volitve v občinske zastope in druge odlične korporacije; že na teh volitvah svetujemo pravim Slovincem, da prezirajo ljudi, ki so preveč angažovani pri eni ali drugi imenovanih strank. Saj nam Slovincem ne manjka drugih nestranskih rodoljubov, namreč takih domoljubov, ki se hočejo držati starega slovenskega programa, ki ni bil ne liberalen, ne klerikalen. Sloveni težko rešimo svoj narodni program, težko rešimo svoj jezik pogina; težko pripomoremo njemu in našim ljudem do veljave, čeprav težimo po tem cilju že nad 50 let. Da bi se vrh tega pa še ukvarjali z vprašanjem o liberalizmu in konservativizmu, tega ni bilo v našem starem programu. Zato bo treba, ako se strankarstvo kmalu ne poleže, iskati in voliti v razne zastope nove može s tem našim starim narodnim programom!

Trst, dne 9. aprila 1900.

Kako — nizko!! Zadnja »Gorica« piše:

»Edinosti«. Za »Sočo« je prišla tudi »Edinost« s kritikovanjem deželnih poslancev glede njihovega nastopa v drugi seji letošnjega deželozborskega zasedanja.

Mesto pa da »Edinost« pove, da je — prepisala iz »Soče« njeno kunšno kritiko, izjavlja po svoji maniri, da jej z Goriškega — »pišejo« in kaj jej »pišejo«? To, kar je pisala »Soča«, namreč, da naši poslanci niso imeli toliko energije, da bi bili povedali deželnemu glavarju dr. Pajerju na njega preziranje slovenskega jezika, ko je odgovarjal na slovenska vprašanja in interpelacije, da on ni pristal kake stranke, ampak da je deželni glavar itd.

Mimoramo tu povedati »Edinosti«, da je ona tudi nekaj »ignorovala«, namreč to, da so imeli za odgovor na odgovor deželnega glavarja enako pravico in dolžnost gospodje, katere pristeva stranka »Soča« in »Edinosti« mej svoje pristase, kajti tudi nje, kakor slovenske poslance, ki so ob enem podpisali interpelacijo, je zadel odgovor glavarja da je njegova stvar govoriti v jeziku onih volilcev, ki so njega izvolili.

Sicer pa ni po deželozborskem pravilniku dovoljena debata o odgovorih na interpelacije in zategadelj je pa tudi popolnoma prozoren »plemeniti« namen take pisave, ki se inače zove — hujskanje občinstva v dosego »poštenih« namenov.

Mi »Edinosti« z nova svetujemo, naj se ne utika v stvari, katerih ona enostavno ne razume in ne skuša učit naših zastopnikov, ki sami dovolj znajo, kako se jim je vesti v javnem zastopu.

Sicer se pa poznamo. »Edinost« ima Janusovo glavo, s katere enim licem gleda proti Istri kjer noče biti lažiliberalna, ker ondi se potrebuje naročnikov v vrstah duhovščine, z drugo pa na Goriško, kjer se brati z demoralizovaleci našega naroda.

Odkar je »Edinost« pridno donasala anonce in priporočila za goriško posojilnico

in obrtno zadruzo, od tega časa so nam jasne njene simpatije ondi, kjer bi jih, po njenih drugačnih, na videz stavljenih nazorih — ne smelo biti.

Kar se dostaje trditve, da smo mi ono »kunšno« kritiko prepisali iz »Soče« in da svoje dopise iz Gorice le fingiramo, zavračamo isto z vso odločnostjo in s tistim čutstvom, ki je naraven do takih ljudi, ki pišejo take drzne insinuvacije. Za druge ljudi pa, ki verujejo v poštenje našega lista — katero nam »Gorica« odreja — zatrjamo v imenu tega poštenja, da smo ono vest dobili iz Gorice. Sosebno pa moramo povdariti, da v svojih opazkah nismo omenili nobene osebe, nobene stranke, nobene struje, zбоk česar so te opazke veljale — vsem! Besedičenje »Gorice« o nekem »ignorovanju« ni torej nič drugega, nego besedičenje, ki naj slepi one, ki »Edinosti« ne čitajo. Ako »Gorica« meni zaničljivo, da mi stvari »jednostavno« ne umemo, potem je to jednostavno objestnost, domišljavost in megalomanija, ki le smeši onega, ki ima to — bolezen.

Ob zadnji volitvi na Goriškem smo mi res odkrito — kar je menda v dolžnost poštenim ljudem — povedali, kaj in kako mislimo, pozneje pa smo se skrbno izogibali vsemu, kar bi moglo netiti goriški razkol, ki je itak že začel take oblike, da se — sramujemo! Sedaj pa je te — nervozne ljudi — jedna opazka, ki je vrhu tega veljala vsem poslancem in ne le onim, katerih nevredno glasilu je »Gorica«, spravila tako iz dušnega ravnotežja, da nas obšiplje z insinuvacijami, katerim ne vemo označenja, ker se valjajo prenizko pod nami!

»Gorica« nam očita namreč »Janusovo« glavo, češ, da z enim licem gledamo proti Istri, kjer nočemo biti »laži-liberalni, ker potrebujejo naročnikov iz vrst duhovščine, z drugim licem pa da gledamo na Goriško, kjer se bratimo z lažiliberalei. Ali je to nizko, taka insinuvacija, da bi mi radi par naročnikov, ki jih imamo med duhovniki Istre, zatajevali svoje prepričanje!

Tam okolo »Gorice« imajo tudi gospoda, ki je dolgo živel v Istri in ki pozna razmere. On jim lahko pove, koliko Trst — in to baš po inicijativi tega lista in našega političnega društva — žrtvuje za Istro. Ako si je ta gospod ohranil nekdanje poštenje svoje, jim mora pojasniti, da naročnina, ki jo dobiva naš list od č. duhovnikov v Istri, ne znaša niti obresti od onih žrtev, ki jih pošiljamo mi v Istro! Ako bi mi bili res na takem umazanem stališču, katero nam podtika »Gorica«, mi bi se še danes odpovedali naročnikom v Istri in bi obdržali — svoj denar! Ali nam gre za narodni in politični preporod mukotrnega naroda v tej nesrečni pokrajini in za — tak namen točemo slej ko prej doprinesati žrtve po svojih skromnih silah.

Če možno, še nižja je insinuvacija, da naše simpatije za goriško posojilnico in obrtno zadruzo prihajajo od tega, ker dobivamo, — anonce. Jej jej, tako nizko! Mi priobčujemo naznanila omenjenih zadrug, kakor bi jih priobčevali o gospodarski organizaciji »Slogine« stranke, če bi jih dobili, in kakor smo jih priobčevali tudi poprej, nego so imeli na Goriškem svoj razkol!

Konečno pa naj si zapomni »Gorica«, da mi si ne pustimo narekovati od nikogar, o čem smemo o čem ne sme mo pisati. Kdor zida svoje hiše ob cesti, ta more dovoliti ljudem, da govore o njem. In poslanci zidajo svoje hiše ob veliki cesti javnega menenja. Mi imamo pravico utikati se v slovenske stvari, ker le po tej splošni pravici se pojavlja misel naše ukupnosti! Gorje, ako bi se ta misel tako izgubila na sploh, kakor se je izgubila pri mnogokaterem slovenskem listu — ne izvzemši »Gorice«, ki se je toliko zanimal za gigantsko borbo, ki smo jo imeli te dni na tržaškem ozemlju, kakor da je to ozemlje kje na skrajnem Vstoku in ljudstvo, ki biva na tem ozemlju — kaki Kitajci.

Politični pregled.

TRST, 9. aprila 1900.

Iz deželnih zborov. V dež. zboru Solnograškem je v soboto deželni glavar govoril nekrolog nedavno umrlemu kardinalu — nadškofu Hallerju. Potem so v znamenje žalosti petrgali sejo.

V dež. zboru Koroškem je poslanec Žitnik utemeljeval svoj predlog glede nove avstro-ogerske pogodbe o trgovini z živino. Pregled je bil sprejet.

Dež. zbor Koroški se je odložil do 18. t. m., istotako dež. zbor Šlezki.

V dež. zboru Štajarskem je predlagal deželni odbor, da se ustanovi nova volilna kurija, ki bi imela izvoliti 7 poslancev. Predlog so izročili posebnemu odseku.

V dež. zboru Dalmatinskem so nadaljevali debato o proračunu.

Abstinencia štajarskih poslancev.

Dne 5. aprila je »Slov. društvo« v Mariboru sklenilo naslednje resolucije:

1. Slovensko društvo v Mariboru, kakor politično društvo za ves Spodnjo Štajar, popolnoma odobrava abstinenco slovenskih deželnih poslancev, ki v Gradu niso drugzega doživeli nego preziranj in žaljenja, ter izjavlja, da bi bila nadaljna navzočnost naših poslancev v Gradu ne samo brezuspešna, ampak tudi zoper čast slovenskega naroda.

2. Slovensko društvo v Mariboru pozivlja slovenske deželne poslance, da naj nastopijo sedaj kakor prvi voditelji slovenskega ljudstva v borbi za upravno samostalnost Spodnjega Štajarja, za razdelitev deželnega šolskega sveta, izločitev Spodnjega Štajarja izpod graškega višega sodišča ter ustanovitev višega sodišča v Ljubljani za slovenske pokrajine, za razdelitev kmetijske družbe in ustanovitev narodnih kurij v deželnem zboru.

3. Slovensko društvo v Mariboru odločno obsoja gonjo štajarskih Nemcev proti imenovanju slovenskega deželnega šolskega nadzornika za spodnjoštajarske ljudske šole ter zahteva, da se vlada ne da vstrašiti vsled te gonje, ampak da nemudoma imenuje za slovenske ljudske šole posebnega deželnega nadzornika.

4. Slovensko društvo v Mariboru se izreka za splošno in neposredno volilno pravico, ker le na ta način pridejo slovanski narodi v Avstriji do moči, primerne njihovega števila. — Vse te resolucije so se vsprejele enoglasno in nepopisnim navdušenjem.

Kaj da Nemce najbolj jezi. to nam je povedala »Nene Freie Presse« z dne 6. aprila letos. V dolgem uvodnem članku se jezi tetka nad Čehom Šamanekom, ki je v deželnem zboru češkem stavil predlog, naj se na čeških srednjih šolah uvede ruski jezik kakor obvezni učni predmet. In sicer trdi tetka, da je Šamanek prišel s tem predlogom, samo, da ujezi in razžali Nemce ter pravi tudi, da je Šamanek tudi dosegel ta svoj namen. Spominja se tudi jedrnatega predloga kranjskega dež. poslanca Lenarčiča, ki je imel baje prav tisti namen kakor Šamanek, namreč jeziti Nemce, kateri namen se mu je seveda tudi posrečil. Sedaj vemo torej, kaj jezi Nemce kakor purana rudeča barva! In kako se »N. F. P.« poti in trudi, da bi doaznala, da se sme vse preje zgoditi, nego da bi se ruščina uvedla v avstrijske šole! Kar k sapi ne more priti od zatrdjevanja, da se Rusi prav nič ne brigajo niti za Čeha niti za druge avstrijske Slovence razun za Maloruse. Ali glej ga šmenta, takoj za tem pa kaže neznanjski strah pred istimi Rusi, ki se baje prav čisto nič ne brigajo za avstrijsko Slovanstvo, da kliče — čujte, ljudje božji — tisto sicer toli obsovažljivo katoličanstvo na pomoč (!), češ, kjer gre za ruski jezik, tam gre tudi za pravoslavje. Ali dunajski list ne sluti, v kakem protislovju sta si ona trditve in sledeči jej klic na pomoč?! Da, in ista »N. F. Presse«, apelira tudi na avstrijski čut, češ: če že niste toliko patrijotični — avstrijsko patrijotični namreč — pa vsaj toliko narodnega ponosa imejte, da se ne boste usiljevali Rusiji, ki vas ne mara, pa nikar ne delajte ruskemu jeziku pristopa na Češko. Kaj hočete — nemški jezik je vendar edini jezik, katerega se je vredno učiti in katerega itak morate in morate sprejeti kakor posredovalni jezik in brez katerega v Avstriji ni zveličanja, pa ga ni!

Klasično! Iz narodnega čuta naj bi se Čehi ne učili ruščine in iz narodnega ponosa naj bi priznali v uzakonjenje nemškega posredovalnega alias državnega jezika: torej v degradacijo samih sebe v državljane 2. ali morda celo tretje vrste?! Zanimivo je tudi kako »Nene Freie Presse« taji, da ni bilo razmerje Čehov do Rusije isto, kakor je avstrijskih Nemcev do Prusije, češ, avstrijske Nemce vežejo do Prusije mnogo tesnejše, iskrenejše vezi, saj med Rusijo in Čehi ne obstoje sploh nikake vezi in celo jezika bi se morali Čehi še-le naučiti. No, za božjo voljo, če je tako: zakaj pa v isti sapi plašijo svet s panslavizmom? Dunajski list se sklicuje tudi na Poljedonoseva, in bogve še na kaj, a vse le v ta namen, da bi prepričal Čeha, da se morajo na spravi konferenci izreči za nemški posredovalni jezik, da jim drugzega niti misliti ni treba.

Ministerske konference. V soboto popoldne je bilo tretje posvetovanje ministrov o sestavi skupnega proračuna za l. 1901. Na tej konferenci, ki je trajala dve uri, so končno določili proračun s tem zaključili konference. Ogerski ministerpredsednik pl. Szell in finančni minister Lukacs sta se popoldne odpeljala v Budimpešto. Nemudoma po konferenci je cesar sprejel ministra za vnanje stvari, grofa Goluchovskega, v posebni avdijenci. V soboto popoldne je imel avstrijski ministerski svet sejo, katere so se udeležili vsi ministri.

Napad na princa Waleskega. Zaradi atata na princa Waleskega so dosedaj obtožili štiri osebe, in sicer napadalec Sipida samega, osebo, ki mu je prodala revolver, in dva delavca, katere smatrajo kakor moralna provzročitelja napada. Glede drugih tovarišev Sipidovih se oblast še ni odločila. Belgijska vlada je poslala v Kodanj sodno komisijo, ki bo izpraševala princa Waleskega in njegovo spremstvo o napadu.

Prince Waleski je v soboto sprejel Lussera, posebnega odposlanika francoske vlade, ki je po naročilu predsednika Loubeta v imenu francoskega naroda čestital princu na srečni rešitvi.

Tržaške vesti.

Slavje v Lonjerju. Kaj tacega ni še videl Lonjer. To so bili večeraj popoldne pojavi radosti, ki se ne dajo opisati. To so čutstva tako vrela iz sre, da se je moralo le videti te prizore. Pojavi veselja na nepričakovano sijajni zmagi nad Mauronerjem so bili naravnost elementarni. Vse ljudstvo je kar vriskalo. In v to rajanje so prihiteli bratje Svetoivanci se svojo »Zvezdo«. Prepevali sti društvu »Zastava« iz Lonjerja in »Zvezda«. V prostorih gostilne »pri županu« so domači prvaki pripenjali na vsa prsa »evetlice zmage«, prvemu seveda onemu divnemu možu, ki ga spoštujejo vsi kakor svojega očeta: Martinu Pečarju. Od tu so šli vsi v velikem sprevodu in ob pevanju pevcev v gostilno konsumnega društva. Tu je bilo rajanje, pevanje in napivanje: izvoljenemu poslancu, pravaku Pečarju, bratstvu mej Lonjeri in Svetoivanci — to »zvezdo« Slovencev na tržaškem ozemlju — pevcev itd. Ta divna zabava trajala je v pozno noč. Omeniti nam je še, da so takoj po priborjeni zmagi zavihrale zastave na ugledni krčmi »pri županu« in krčmi konsumnega društva.

Najdeno. V ulici della Pesa je Albert Mamilović našel novčarko z manjšim zneskom denarja ter jo shranil na redarstvu.

Dražbe premičnin. V torek, dne 10. aprila ob 10. uri popoldne se bodo vsled naredbe tuk. e. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: Via Molin a Vapore št. 6, 1 kočija; ob 11. uri: trg Negozianti št. 1 in Via Caserma št. 1, lišna oprava in oprema v zalogi; v ulici Fontanone št. 9 in v ulici Acquadotto št. 5, kočul, vrtela, žage, fotografski aparati in oprema v zalogi.

Vremenski vestnik. Včeraj: toplomer ob 7. uri zjutraj 9.0, ob 2. uri popoldne 10.0 C. — Tlakomer ob 7. uri zjutraj 752.0 Danes toplomer ob 7. uri zjutraj 8.5 C. — Danes plima ob 6.8 predp. in ob 7.22 zvečer; oseka ob 0.40 predp. in ob 0.36 popoldne.

Vesti iz ostale Primorske.

× Služba gozdnega pomočnika je razpisana pri politični upravi za Primorsko. Žnjo je združena plača letnih 800 kron, potni pavšal 200 kron in za pisarniške stroške 20 kron. Služba je provizorična ter se podeli proti trimesečni odpovedi. — Prošnje je predložiti do konca aprila e. k. namestništvu v Trstu.

× Iz Nabrežine nam pišejo: To je žalostno, da pri vseh naših trgoveh, izvzemši enega edinega, ni dobiti užgalice družbe sv. Cirila in Metoda. Zakaj ne? Kaj bi bilo morda sramotno, ako bi se v njih prodajalnica dobile naše užgalice. Zdi se, da mi Nabrežineci nekako nazadujemo v narodnih stvarih. Zakaj? Zato, ker prav tisti, ki so bili toli glasni pred par leti, so danes najbolj zanikerni za narodni napredek naš. Delavci, ki mora delati ves dan, se ne more brigati toliko za narodne stvari, tem več dolžnost pa je to za odličnjake. Dosti bi imeli povedati o Nabrežinskih zamudah in grehah, ali nočemo razburjati duhov. To pa rečemo, da je naše stanje žalostno, ako je primerjamo s tem, kar je — bilo nekaj!

Ovadub.

Vesti iz Kranjske.

* Maščevalo se je neko zapeljano dekle nad svojim zapeljivcem na ta-le način: Dotičnik je vojak v 27. pešpolku v Ljubljani in ko je ta pešpolk korakal te dni po sv. Martina cesti, vstopilo se je nesrečno dekle kraj ceste, prezeniralo sad svoje ljubezni mimo korakajočemu regimentu ter v enotni imenovala očeta otrokovega ter ga obkladala s priimki. Prizor je vzbudil pač mnogo smeha, a kako tragičen je bil, to je občutil le malokdo in mogoče niti ne zapeljivec.

* Izpiti in sposobnosti ljudi se in meščanske šole pred izpraševalno komisijo v Ljubljani se začne dne 7. maja t. l. jutraj ob osmih. Prošnje je poslali do 30. aprila.

* Svojo mestno godbo so ustanovili Celovčani, da se jim ne bo treba posluževati godbe ljubljanskega slovenskega pešpolka št. 17. Slovenci! učimo se od naših nespornikov!

Vesti iz Štajerske.

Originalna razprava se je vršila pred kratkem na sodišču v Odesi. Neka mlada gospica je namreč tožila svojega očeta, ker jej isti ni hotel kupiti neke nove plave obleke. Svojo tožbo je utemeljevala s tem, da kakor mlade, »inteligentno« dekle ne more hoditi v ponošeni obleki. Oče je prigovarjal, da njegova hčerka sila mnogo troši za obleke in da ga je prav to postavilo naroli materialnega propada. Na njegovo željo je bilo zaslišanih tudi par priči, ki so njegovo izpoved potrdile.

Priče pa so pristavile, da bi energična gospica rada dobila — ženina. Sodnik je na to nagovarjal trmastega očeta, naj vendar kupi hčerki zaželjeno plavo obleko, a »toženec« se je udal še le potem, ko mu je sodnik rekel, da njegova hčerka morda prav z novo plavo obleko dobi ženina in tako bi bil to pač zadnji denar, ki ga je izdal za hčerkin toaleto. Po tem argumentu je oče obljubil spolniti hčerkino željo in roka v roki sta toženec in toženka odšla iz sodne dvorane.

Loterijske številke izžrebane dne 7. t. m.:

Trst	60	90	29	74	86.
Line	43	56	55	57	76.

Brzjavna poročila.

Iz deželnih zborov.

GORICA 8 (K. B.) V sinočni večerni seji so predlagali, naj se vlada izreče za gradnjo železnice skozi Soško dolino; sprejeli so zakon o ureditvi plač ljudskih učiteljev ter dovolili za železnico Gorica-Ajdovščina 200000 kron in za Furlanski tramvaj 100000 kron posojila.

Cesar Fran Josip I. obišče Berolin.

DUNAJ 9 (K. B.) »Pol. Correspondenz« je zvedela, da obišče cesar početkom prihodnjega meseca nemški dvor ter ostane tam kaj več dni.

Stavke.

SLANY 7. (K. B.) Število rudarjev, ki delajo, raste v tukajšnjem okolišju.

RUMBURG 7. (K. B.) Na včeršnjem shodu tkalcev v Warnsdorfu so sklenili, da začnejo v ponedeljek zopet delati. Poslanec Hannieh je namreč izjavil, da nimajo več sredstev, da bi podpirali delavce v stavki. V slučaju, da bi ne začeli delati, bi zgubili tudi že dosežene neznatne uspehe štrajka.

Nemiri v stari Srbiji.

CARIGRAD 7. (K. B.) »Agence de Constantinople« zatrjuje na temelju uradnih vesti, da so poročila v nekaterih inozemskih listih o nemirih v Skoplju in okolici, neosnovana.

Novi poveljnik na Filipinih.

WASHINGTON 7. (K. B.) General Otis je na lastno zahtevo odločil vrhovno poveljništvo na Filipinih. Naslednikom je imenovan general Mac Arthur.

Grški kralj pojde na Dunaj.

ATENE 7. (K. B.) List »Asty« javlja, da se kralj poda na Dunaj k specialistu za ušesne bolezni, ki je pri njem nastala vsled influence.

Rusija in Turška.

CARIGRAD 7. (K. B.) Rusko poslanstvo je potrdilo turški vladi sprejem izjave glede predprijave za gradnjo železnice v Mali Aziji. S tem je to vprašanje končno rešeno.

Požar v tovarni. Sedem oseb mrtvih.

LIPSIJA 8. (K. B.) Sinoči je nastal požar v tuk. tovarni za celuloidne trdnice En-

gelmann & Richter; o tej priliki je zgubilo življenje sedem oseb.

Napad na prince Waleskega.

CARIGRAD 7. (K. B.) Sultan je brzojavnim potom čestital princeu Waleskemu. **LIZBONA 7. (K. B.)** »Reuter« javlja: V zbornici poslancev je predlagal predsednik, da ista angleški vladi in vladarski rodovini izrazi svoje čestitke na srečni rešitvi princea Waleskega. Pravosodni minister je izjavil, da je portugalska vlada neposredno izrazila angleški vladi svoj gnus nad zločinom.

BRUSELJ 7. (K. B.) Včeraj je preiskovalni sodnik zaslišal posl. Volckaerta, tajnika mladih socialistov, ki je v ponedeljek ostro govoril na nekem shodu v »narodnem domu«. Isti ni hotel ničesar povedati o kakih tovarniških špirovih. Oblastim se je posrečilo, da so poizvedele za imena drugov, ki so spremljali Šipida na kolodvor. Iste zasliši preiskovalni sodnik danes.

Novi italijanski vojni minister.

RIM 7. (K. B.) General Coriolani grof Ponza di San Martino je imenovan vojnimi ministrom.

Sveta vojna v Afriki.

GIBUTI 7. (K. B.) V sveti vojni je prišlo dne 19. marea pri Digidiga-Ogadenu do bitke. Zmagal je civilni guverner iz Harara. Dvatisoč mohamedancev je mrtvih. Negus Menelik je poslal 8000 konjenikov na pomoč.

Sultan in cesar Viljelm II.

CARIGRAD 7. (K. B.) Sultan je naznanil cesarju Viljumu smrt Gazi Osman paše, očeta svojih dveh zetov velikega vojskovođe. Sultan je zaukazal, da se ima na grobu paše sezidati mavzolej.

O smrti Joubertovi.

HAAG 7. (K. B.) Kraljica Viljelmína je pisala udovi Joubertovi lastnoročno pismo, v katerem je izrazila svoje sožalje nad zgubo soproga.

Rusko-korejska pogodba.

YOKOHAMA 7. (K. B.) Glasom vesti iz Souela je Rusija sklenila s Korejo pogodbo, po kateri se Rusija odpoveduje vsakršni zahtevi, da se jej odstopi pristanišče na otoku Teart, dočim je korejska vlada obljubila, da tudi nobeni drugi vladi ne odstopi zemljišča na tem otoku.

Češki romarji pri papežu.

RIM 7. (K. B.) Papež je sprejel v sikstinski kapeli več romarjev iz Češke, Moravske in Šlezije ter kakih 100 ameriških romarjev. Papeža, ki izgleda izvrstno so živahno pozdravljali. Papež je podelil grofu Francu Thunu veliko zvezdo k redu Pija IX.

Papirikov pri carju.

BEROLIN 7. (K. B.) »Wolff« javlja iz Petrograda, da je car Nikolaj včeraj sprejel bolgarskega vojnega ministra, polkovnika Paprikova.

Ustaja roda Ašanti.

LONDON 8. (K. B.) »Reuter« javlja iz Acere z dne 7. t. m., da se guverner in njegova soproga brzkone nahajata v trdnjavi Kumasi. Dva častnika sta ranjena. Posameznosti o ustaji niso znane.

Rusija in Kitaj.

FRANKOBROD n. M. 8. (K. B.) Listu »Frankfurter Zeitung« javljajo iz New-Yorka: Semkaj je dospela čez Tacoma vest, da je Rusija zahtevala od kitajske vlade koncesijo za železnico iz Lukana v Honanfu in iz Kalgana v Peking. Tudi koncesijo za gradnjo železnice iz Tayenfuja v Sianfu, odrečeno Angležem, so zahtevali Rusi.

Vojna v južni Afriki.

Osvojitev vodovoda na reki Modder.

LONDON 9. (K. B.) Poročilo iz Dewetovega tabora pravi o osvojitvi vodovodnih naprav ob reki Modder: Oranjski Boerei so po vzornem nočnem maršu prišli do vodovoda; Angleži so spali v taboru. Boerei so hitro zasedli strateško važne točke v okolici. Obzorji so obsipali taborišče s šrapneli in kar-tečami. Angleži so bili vsi zbegani. Topničarji so tekli k topom. Angleška baterija je pohitela proti holmu, katerega so bili zasedli Boerei. Boerei so streljali še le, ko so bili Angleži oddaljeni samo 30 jardov. Konji in moštvo je padalo v vrstah. Boerei so si osvojili sedem topov.

Poraz pri Reddersburgu.

LONDON 8. (K. B.) »Reuter« javlja iz Bethany dne 5. t. m.: Boerei so prese-nitili ujetih pet stotinj na poti čez Dewesdorp v Smithfield. Angleži niso imeli nobenega topa. — Angleži so Reddersburg zopet zasedli. — Sovražnik preti angležkim zvezam na jugu.

Zgube Angležev pri Reddersburgu.

LONDON 7. (K. B.) Lord Roberts je včeraj brzojavil iz Bloemfonteina: Zgube Angležev pri Reddersburgu so sledeče: 2 častnika in 8 mož je mrtvih, 2 častnika in 33 mož je ranjenih, 8 častnikov in ostalo moštvo je ujet. Sovražnik je baje imel 3200 mož in 5 topov. Na angležski strani je bilo 167 pešcev na konjih in 424 navadnih pešcev.

Darovi.

Družbi sv. Cirila in Metoda so meseca marea t. l. poslali prispevkov p. n. gospoda in društva: Ženska podružnica v Kamniku 12 K 60 st., možka podružnica v Tolminu 38 K 20 st., »kazen« v Bazovici 15 K 60 st., župnik J. Košmerlj v Begunjah pri Lesah dar Mohorjanov 10 K, ženska podružnica v Celju 346 K 22 st., veletržec Fr. Kollmann ob svetilniških cilindrih 100 K in iz nabiralnika 10 K, tverka Iv. Perdan ob užigalicah 400 K, ženska podružnica šentpeterska v Ljubljani 1755 K 36 st., M. Bonač v Begunjah pri Cerknici iz nabiralnika 10 K, Leopoldina Eibensteiner v Zagorju ob Savi sklad vesele družbe 7 K 16 st., podružnica v Žužemberku 57 K 2 st., posojilnica na Vrhuiki 40 K, posojilnica v Logateu 25 K, Ivan Jebačin od kave 200 K, uredništvo »Slovenec« zbirko 22 K, konz. svet. prof. dr. Jos. Dolencec 20 K, podružnica za Šmarje in Slatino 164 K, posojilnica v Mokronogu 20 K, K. Ježovnik v Velenjah iz nabiralnika 6 K 37 st., ženska podružnica za Ajdovščino in okolico 120 K, posojilnica v Črnomlju 20 K, južnoštajerska hranilnica v Celju 320 K 93 st., izvenakad. podružnica v Gradeu 100 K; prvo kronsko petico so darovali gg.: žup. J. Žmave in kapl. Fr. Mandeliček v Remšniku, prof. J. Zupančič in prof. M. Petelin v Ljubljani. Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Trgovina in promet.

Železnica preko Afrike.

V Londonu pričakujejo te dni zaupnika neguša Menelika, inženjerja Ilga, ki se bo pogajal z angležskimi politiki glede odstopa angležskih zemljišč Abesiniji. Pravijo tudi, da se bo inženir Ilg posvetoval tudi s Ceci. Rhodesom glede njegovega velikega načrta o železnici, ki bi vezala Egipt s Kapom. Negus da je pripravljen dovoliti znatne koncesije, ako navedena železnica pojde skozi Abesinijo.

Ustavljen promet.

Ravnateljstvo c. kr. državnih železnic javlja, da je moralo ustaviti ves transitni promet med postajama Heiligenstadt in Hütteldorf dunajske predmestne železnične proge, ker se je udri železniški jez pri Hernalsu. Poprave bodo morda že jutri dovršene. Osební promet med Hütteldorfom in Hernalsom in med Heiligenstadtom in Gersthofom pa se vzdržuje redno.

Denarni trg.

Na dunajskem javnem trgu se je položaj zboljšal. Stavki za bančne akcepte prve vrste so padli na 4 1/4 %. V Berlinu znaša za-sebni diskont 4 3/4 %.

»Allgemeine Versorgungsanstalt« na Dunaju. (Občni preskrbjevalni zavod).

Uprava »Allgemeine Versorgungsanstalt« vabi na svoj redni občni zbor, ki se bo od-državal v veliki dvorani »Musikvereina« na Dunaju v sredo dne 2. maja t. l. Dotično vabilo se je objavilo v soboto dne 31. marca v uradni »Wiener Zeitung« in »Budapesti Közlöny«.

Na tem obnem zboru bodo razpravljali razven o navadnih rednih predmetih tudi o predlogu uprave glede premenitve pravil za ločitev 1. in 2. oddelka kakor tudi o pred-logih interesiranih društev iz Liberca in Po-žuna za premenitev pravil in potrditev istih.

Legitimacijski listki se oddajajo le proti pokazanju odnosno vpošiljavti dotičnih rent ali začasnih potrdil. Vdeležencem je pa tudi dovoljeno, da zamorejo prejeti svoje legitima-cijske listke komanditskim potom, za kar pa je treba, da se dotične prijave pravočasno do-posljejo na upravo zavoda na Dunaj in sicer najkasneje do nedelje dne 29. aprila.

Opozarja se posebno na to, da se v smislu § 5 poslovnega reda morajo razloče-vati priprosti legitimacijski listki od skupnih legitimacijskih listkov t. j. onih, kateri se podelé v slučaju pooblaščenja udeležencea po kateri udeleženci, namesto obeh posamičnih le-gitimacijskih listkov.

Kar se tiče prvih (priprostih leg. listkov) se smejo po § 4 posl. reda izdati samo do tretjega dne pred obnim zborom t. j. do ne-delje dne 29. aprila t. l.

Vsi, na Dunaju bivaajoči udeleženci se morejo po § 5 posl. reda istotako do tretjega dne pred obnim zborom prijaviti za podelitev skupnih leg. listkov.

Zunajm udeležencem se pa zamorejo skupni leg. listki, ali le taki in ne priprosti, zamenjati tudi na dan obnega zbora.

V razpravljanje došli načrti pravil se za-morejo dobiti na zavodu.

Trgovinske vesti.

Budimpešta 10. Pšenica za april K. 8.— do 7.80 Pšenica za oktober K. 8.03 do 8.04. Rž za april K. 6.88 do 6.89 Rž za oktober K. 6.99 do 7.—. Koruza za maj K. 5.48 do 5.50. Koruza za juli K. 5.54 do 5.55 Oves za april K. 5.20 do 5.22 Oves za oktober K. 5.48 do 5.50.

Pšenica: ponudbe obilne, povpraševanje dobro, trdno. Prodaja: 35.000 met. stot 2 do 5 stot. višje. Vreme: oblačno.

Hamburg 10. Trg za kavo. Santos good average za maj 37.75, za september 38.75 za december 39.25 za mare 40.— Denar.

Havre 10. Kava Santos good average za mare 50 kg. frankov 45.25, za avgust 50 k. frankov 46.25.

Dunajska borza dne 10. marca.

	danes	včeraj.
Državni dolg v papirju	99.25	99.30
" " v srebru	99.—	99.—
Avstrijska renta v zlatu	98.50	98.50
" " kronah 4%	98.90	98.90
Kreditne akcije	227.85	226.95
London 10 Lsr.	242.85	242.85
20 mark	23.69	23.67
Napoleoni	19.26	19.26
100 italijanskih lir	90.45	90.30
Cekini	11.38	11.38

»Der Süden«. Organ für die politischen, culturellen und wirtschaftlichen Interessen der Kroaten und Slovenen. Štev. 60. lista prinaša sledečo vsebino: An die Freunde des »Süden«. Italienische Friedensliebe. Mittheilungen Bosnien und Herzegovina: Bischofs-Jubiläum. Dalmatien: Der Landtag. »Die Sprachenfrage im Königreiche Dalmatien«. Kärnten: Der Landtag. Eine slove-nische Sparcasse in Vöcklermarkt. Krain: Der Landtag. Versammlung in Stari trg. Küstenland: Der görzische Landtag. Die Ge-meindevertretung in Orptalj. Landtags-Er-gänzungswahl. Die national-fortschrittliche Partei in Görz. Die slovenischen Candidaten für die Triester Gemeindevahlen. Action zur Beseitigung des Nothstandes im Karstgebiete. Servola-Skedenj. Steiermark: Der Landtag. Die Forderungen der Slovenen in Unter-steiermark. Slovenische Petitionen. Die Er-nennungen in Untersteiermark und Kärnten vor dem Parlamente. Der Cillier »Merkur«. Die Gemeinde-Vuzenica. — Aus der Heimat. Allerlei: Das Praesidium des Abgeordneten-hauses vor dem Parlamente. Alte kroatische Münzen. Eine Zeitung für Kirchenmusik. Aus der slavischen Welt. Vereinswesen. Spenden für dürftige Hochschüler sloveni-scher Nationalität in Wien. List »Der Süden« bo od aprila naprej izhajal kakor tednik vsako soboto; naročnine pa list ni zvišal, akoravno bodo stroški večji. Cena mu je za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krone. Ured-ništvo in upravnništvo: Dunaj, I Planken-gasse 4.

Velika zaloga

solidnega pohištva in tapečarij
od
Viljelma Dalla Torre v Trstu
Trg San Giovanni hšt. 5. (hiša Diana).
Absolutno konkurenčne cene.
Woje pohištvo donese srečo!

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Piazza Rosario 2. (šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti stavijo se na brod ali žele-znico brez da bi se za to kaj zaračunao.

